

Święty Wojciech

PISMO PARAFIALNE

Nr 8(136) • POZNAŃ • Wrzesień 2017 r.

Pewien rekolekcjonista mówił, że początkiem i końcem wszystkiego jest Chrystus... Zaczynamy nowy rok pracy duszpasterskiej na Wzgórzu św. Wojciecha.

Niekiedy wydaje się nam, że trzeba będzie sprostać tym samym, co wcześniej, wyzwaniom i pozalutwać bardzo podobne sprawy, że wiele zadań moglibyśmy wrzucić do szuflady z napisem: ZNOWU...

Tak jednak nie jest. Czas ofiarowany nam przez Boga jest zawsze tajemnicą, Pan Bóg całkowicie nas... zaskakuje. Otwierają się przed nami nowe perspektywy i nowe możliwości. Na początku tego roku pracy i nauki Bóg zaprasza nas, byśmy byli otwarci, pozostawili nasze dobrze znane: „tak zawsze było” i pozwolili przychodzić Panu tak, jak On chce. Niech Bóg będzie dla nas początkiem i końcem wszystkiego.

Życzę wszystkim Parafianom dużo pokoju w sercu i ufności w Bożą opatrzność.

ks. Trojan Marchwiak

Trzechsetna rocznica koronacji Cudownego Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej

Otacza naród opieką i od wieków wyjednuje mu łaski u swojego Syna, Jezusa Chrystusa – Matka Boska Częstochowska. Wizerunek Bogurodzicy, od ponad sześciuset lat otaczany czcią na Jasnej Górze, jest jednym z naszych najważniejszych skarbów narodowych. Modlitwa w tym szczególnym miejscu pozostawia niezatarte ślady w sercu człowieka. Miejsce to jest niezwykłe dla całego Kościoła powszechnego.

Święty Jan Paweł II mówił w tym miejscu: „Można na różne sposoby pisać dzieje Polski, zwłaszcza ostatnich stuleci, można je interpretować wedle wielorakiego klucza. Jeśli jednak chcemy się dowiedzieć, jak płyną te dzieje w sercach Polaków, trzeba przyjść tutaj. Trzeba przyłożyć ucho do tego Miejsca, trzeba usłyszeć (...) echo całego życia Narodu w Sercu Jego Matki i Królowej (...).

Uchwałą z 2016 r. senatorowie RP ustanowili rok 2017 Rokiem Koronacji Matki Bożej Częstochowskiej, Królowej Korony Polskiej w 300. rocznicę tego wydarzenia, które odbyło się na Jasnej Górze.

Cudowny Obraz Matki Bożej został przywieziony do Częstochowy w 1382 r. z zamku w Belzie przez księcia Władysława Opolczyka. W tym samym roku przybyli z Węgier paulini, którzy na wyniosłej górze, obok Częstochowy, w istniejącym tam kościele umieścili obraz Matki Bożej i nadali temu miejscu nazwę: Jasna Góra. Od roku 1402 paulini zaczęli prowadzić księgę; w niej zapisywali nadprzyrodzone wydarzenia, które działy się za przyczyną Madonny Jasnogórskiej. Odnotowane uzdrowienia, liczne nawrócenia, a także pogłębiająca się religijność ludzi sprawiły, że obraz nazwano: cudownym.

Składa się on z trzech desek drzewa lipowego, pokrytych płótnem i zaprawą kredową, na której położono malowidło wykonane techniką temperową. Obraz okala drewniana gotycka rama.

W Wielkanoc 1430 r. miał miejsce napad na Jasną Górę; obraz Matki Bożej został zniszczony. Na polecenie Władysława Jagiełły wizerunek poddano gruntownej renowacji, a pamiątką po tym wydarzeniu są podłużne cięcia na prawym policzku Matki Bożej.

Wyrazem czci Matki Bożej w Kościele jest zwyczaj koronowania jej wizerunków. Za panowania Augusta II, 8 września 1717 r. biskup chełmski, Krzysztof Szembek – w imieniu przedstawiciela Stolicy Apostolskiej, nuncjusza Hieronima Grimaldiego i w obecności 200 tys. wiernych – dokonał na Jasnej Górze pierwszej poza Rzymem i pierwszej w Rzeczypospolitej koronacji cudownego obrazu – wizerunku Matki Bożej Jasnogórskiej. Złote diademy pobłogosławił papież Klemens XI. Uroczystość stała się dopełnieniem aktu złożonego przez Jana Kazimierza, który po obronie Jasnej Góry w czasie potopu szwedzkiego, w 1655 r., 1 kwietnia 1656 r. w katedrze lwowskiej obrał Najświętszą Maryję za Królową i Patronkę

Królestwa Polskiego. Uroczystość koronacyjna była ogólnonarodową manifestacją wiary. Stała się też okazją do wielkiego dziękczynienia Matce Bożej za Jej opiekę nad polskim narodem.

28 lipca br., w pierwszą rocznicę wizyty papieża Franciszka na Jasnej Górze, na obraz Matki Bożej zostały nałożone nowe korony poświęcone przez papieża, a będące repliką koron papieża Klemensa XI sprzed 300 lat. Wydarzenie to wpisało się w trwający Jubileusz 300-lecia Koronacji Cudownego Obrazu.

Główne obchody jubileuszowe z udziałem episkopatu Polski i władz państwowych odbyły się 26 sierpnia w uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej na Jasnej Górze. Zakończenie obchodów nastąpi 8 września. Mszy Świętej będzie przewodniczył ks. kard. Stanisław Ryłko – archidiecezjalny bazylikarz Matki Bożej Większej w Rzymie.

Krystyna Ludwiczak

40. rocznica śmierci abpa Antoniego Baraniaka

W niedzielę, 13 sierpnia 2017 r. przypadała 40. rocznica śmierci ks. abpa Antoniego Baraniaka, metropolity poznańskiego w latach 1957-1977.

Ksiądz abp Antoni Baraniak – aresztowany w 1953 r. razem z prymasem Polski, kard. Stefanem Wyszyńskim – był poddawany bestialskim torturom, które zniósł heroicznie. Jego postawa nie pozwoliła na zrealizowanie, przygotowanego przez komunistów, planu zniszczenia Kościoła w Polsce. Arcybiskup Stanisław Gądecki w 40. rocznicę śmierci ks. abpa Antoniego Baraniaka odprawił w katedrze Mszę Świętą, po której była okazja do nawiedzenia grobu Zmarłego.

Arcybiskup Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, uczestniczył także w otwarciu celi poświęconej śp. abp. Antoniemu Baraniakowi w warszawskim areszcie przy ulicy Rakowieckiej. W tej dawnej ubeckiej katowni w latach 1953-1956 więziono bpa Baraniaka.

Ówczesny biskup, sekretarz prymasa Polski, najbliższy

współpracownik kard. Stefana Wyszyńskiego przez 27 miesięcy więzienia był poddawany torturom i psychicznym szykanom, które miały doprowadzić do wytoczenia prymasowi procesu politycznego.

W lipcu br. w Sejmie RP odbyło się pierwsze czytanie projektu uchwały w sprawie upamiętnienia 40. rocznicy śmierci Arcybiskupa Antoniego Baraniaka, „Żołnierza Niezłomnego” Kościoła. Pod projektem podpisało się blisko 70 parlamentarzystów.

W dokumencie tym przypomina się, że wraz z aresztowaniem prymasa Wyszyńskiego w nocy z 25 na 26 września 1953 r. aresztowano również bpa Baraniaka, który został osadzony w więzieniu przy ul. Rakowieckiej w Warszawie. Komuniści usiłowali za wszelką cenę pozbyć się Prymasa. Zamierzali wytoczyć kard. Wyszyńskiemu proces o działalność kontrrewolucyjną i zdradę państwa. W tym celu chcieli wymusić na jego najbliższym współpracowniku, bp. Baraniaku, zeznania obciążające Prymasa. W ciągu 27 miesięcy był on przesłuchiwany co najmniej 145 razy.

W późniejszych latach hierarcha rzadko wspominał o tym, co działo się przy ulicy Rakowieckiej. Traumą, podobnie jak wcześniejsze tortury, znosił w samotności. Złożony cierpieniem, tuż przed śmiercią, na wyrazy współczucia ze strony opiekującej się nią zakonnicy odpowiedział jedynie: „Siostrzo, to jest nic, w porównaniu z tym, co było tam”.

Mimo swojej niezłomnej postawy abp Baraniak pozostał bohaterem – w dużej mierze – zapomnianym.

Okazją do przypomnienia o jego bohaterstwie była, wydana w roku 2009, książka „Teczki na Baraniaka” autorstwa abpa Marka Jędraszewskiego. Kolejnym krokiem, zmierzającym do przywrócenia pamięci o nim, jest film Jolanty Hajdasz pt. „Zapomniane męczeństwo”.

Posłowie po drobnych poprawkach zaakceptowali projekt uchwały, który zostanie wkrótce przyjęty przez Sejm RP.

Bolesław Psuja

„Żołnierz Niezłomny Kościoła”

13 sierpnia, w 40. rocznicę śmierci ks. abpa Antoniego Baraniaka, metropolity poznańskiego w latach 1957-1977, została odprawiona w katedrze poznańskiej uroczysta Msza Święta w jego intencji. Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił bp Zdzisław Fortuniak.

Uroczystość rozpoczęto w krypcie katedry, przed sarkofagiem, w którym znajdują się doczesne szczątki abpa Baraniaka – „Żołnierza Niezłomnego” Kościoła. Święty Jan Paweł II na Łęgach Dębińskich w 1983 roku powiedział: „Przybywałem tutaj po wielokroć, zwłaszcza w okresie pasterzowania metropolity poznańskiego, śp. Antoniego Baraniaka, którego pasterskie męstwo, wielką pokorę i Bogu znane zasługi otaczamy zawsze głęboką czcią”.

Biskup Zdzisław Fortuniak – w wygłoszonej homilii – przybliżył postać bohaterskiego kapłana. Kiedy obejmował on urząd metropolity poznańskiego, miał za sobą doświadczenie pracy u boku śl. Bożego Augusta Hlonda i śl. Bożego Stefana Wyszyńskiego, prymasa Polski.

W chwili aresztowania i osadzenia abp. Baraniaka w więzieniu przy ul. Rakowieckiej w Warszawie rozpoczęła się dla niego droga krzyżowa, którą przeszedł z podniesionym czołem, dochowując wierności Kościołowi. „(...) uciekając się do tortur, usiłowano wydobyć (...) [od niego] zeznania – zauważa bp Fortuniak – obciążające aresztowanego prymasa Polski, które umożliwiłyby wszczęcie pokazowego procesu. W jakich warunkach wtedy przebywał i co z nim robiono, w jaki sposób z nim postępowano, dowiadujemy się dopiero teraz! (...) Dzisiaj, gdy upływa 40 lat od jego przejścia do domu Ojca, przywołajmy świadectwo, jakie nad trumną Arcybiskupa w tej katedrze i z tej ambony dał prymas Wyszyński: *Biskup Baraniak był dla mnie niejako osłoną, na niego bowiem spadły główne oskarżenia i zarzuty. Podczas gdy mnie w moim odosobnieniu przez trzy lata oszczędzano, nie oszczędzano biskupa Antoniego. Wrócił na Miodową w 1956 roku tak wyniszczony, że już nigdy nie odbudował swej egzystencji psychofizycznej. O tym, co wycierpiał, można się było tylko dowiedzieć od współwięźniów.* Dodajmy jeszcze,

że w czasie śmiertelnej choroby arcybiskupa odwiedził go w Poznaniu kardynał Wojtyła, który powiedział: *to, co Eksceleńcja uczynił dla Kościoła w Polsce, nigdy nie będzie zapomniane.* Z naszej strony, poza wdzięcznością, potrzebna jest modlitwa, także modlitwa o Boży znak”.

Po zakończeniu Mszy Świętej wierni odmówili różaniec przed sarkofagiem abpa Antoniego Baraniaka i złożyli kwiaty.

Mimo swej niezłomnej postawy, która powinna być wzorem do naśladowania, osoba abpa Baraniaka została szybko zapomniana. Dopiero w ostatnich latach powoli pojawiają się informacje o życiu i działalności tego kapłana (książka „Teczki na Baraniaka” autorstwa abpa Marka Jędraszewskiego z 2009 r. oraz filmy Jolanty Hajdasz: „Zapomniane męczeństwo”, „Żołnierz Niezłomny Kościoła”).

Arcybiskup Baraniak kierował Kościołem w Wielkopolsce 21 lat, nigdy na pierwszym planie... Jak wspomina kard. Henryk Gulbinowicz: „To była wielka trójka – prymas Wyszyński, kard. Wojtyła i skromny abp Baraniak”.

Arcybiskup Antoni Baraniak przygotował uroczystości milenijne chrztu Polski, które przeżywał wraz z episkopatem Polski 16 i 17 kwietnia 1966 roku, zainaugurował – 1 stycznia 1968 roku w bazylice archikatedralnej – Rok Tysiąclecia Biskupstwa Poznańskiego i przewodniczył tym uroczystościom, które odbyły się 29 i 30 czerwca 1968 roku. W tym samym roku, 12 października, podczas III Synodu Archidiecezji Poznańskiej koronował w katedrze obraz Matki Boskiej Różańcowej z kościoła oo. jezuitów, a wcześniej, 28 sierpnia 1966 roku – obraz Matki Bożej Pocieszenia w Górze Duchownej.

W 1974 roku, po wieloletnich staraniach, utworzył Papieski Wydział Teologiczny w Poznaniu.

Sam miałem również zaszczyt poznać abpa Antoniego Baraniaka, gdyż udzielił mi sakramentu bierzmowania.

Andrzej Karczmarczyk

Siostra Rafała Włodarczak – opiekunka porzuconych dzieci w Ziemi Świętej

28 czerwca br. w Warszawie prezydent Andrzej Duda odznaczył Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski 86-letnią elżbietankę, siostrę Rafałę Włodarczak. Uehonorowana została za „wybitne zasługi w niesieniu pomocy osobom potrzebującym”. Tego samego dnia w katedrze poznańskiej z

rąk abpa Stanisława Gądeckiego siostra Rafała otrzymała medal „Pro Ecclesia et Pontifice”, przyznawany przez papieża za wybitne dzieła i zasługi dla Kościoła.

Siostra została uhonorowana za swoją działalność w Ziemi Świętej, gdzie przez ponad 50 lat pomagała bezdomnym i porzuconym dzieciom. Mimo wielu trudności wybudowała dwa sierociniec: na Górze Oliwnej w Jerozolimie i w Betlejem.

Siostra Rafała Włodarczak urodziła się w 1931 r. w Głuchowie, niedaleko Poznania. W roku 1947 wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr św. Elżbiety. Od 1961 r. pracowała w Ziemi Śświętej, w dwóch domach pielgrzymy. Po działaniach wojennych wiele dzieci palestyńskich zostało osieroconych. Dla s. Rafały było oczywiste, że potrzebny jest sierociniec, w którym będą mogły zamieszkać i otrzymają odpowiednią opiekę. Własnymi rękami, przy pomocy dwóch sióstr,

s. Rafała rozpoczęła budowę domu na Górze Oliwnej. Dom powstawał w nocy, gdyż – zgodnie z prawem żydowskim – to, co powstało w nocy, nie mogło być rozebrane. Ponieważ siostry nie miały formalnego pozwolenia na budowę, w dzień zajmowały się dziećmi, a w nocy stawiały mury. Potrzebne fundusze na budowę domu zbierały, m.in. grając i śpiewając na ulicach Jerozolimy. Sierociniec został oddany w 1967 r. i nazwany Domem Pokoju. Siostry zapewniają dzieciom właściwą opiekę, wychowanie, przygotowanie do dorosłego życia i edukację w najlepszych katolickich szkołach. Dom funkcjonuje obecnie bez żadnej pomocy finansowej ze strony państwa izraelskiego, nie ma także żadnych stałych dotacji. Istnieje wyłącznie dzięki pomocy ludzi dobrej woli i ich finansowemu wsparciu. W 2005 r. s. Rafała rozpoczęła budowę Domu Pokoju w Betlejem. Pracę tę kontynuowała do 83 roku życia. Dzisiaj w tych dwóch sierociniecach znajduje schronienie ponad czterdzieści dzieci. Swoją pracą zdobyła wielkie uznanie wśród mieszkańców, m.in. muzułmanów. Stała się jedną z najbardziej rozpoznawalnych osób w Jerozolimie.

W roku 2014 s. Rafała wróciła do Polski, gdzie pomagała w jadłodajni Caritas w Poznaniu. W 2016 r. otrzymała od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznakę honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Obecnie s. Rafała Włodarczak mieszka na terenie poznańskiej prowincji sióstr elżbietanek. 12 listopada br. w Ziemi Świętej odbędą się uroczystości związane z 50-leciem powstania Domu Pokoju na Górze Oliwnej, w których weźmie udział s. Rafała.

Krystyna Ludwiczak

Świadektwo

modlitwy, które wznosiły się do Najwyższego i które przypominały o obietnicy uczynionej podczas objawień: w końcu Moje Niepokalane Serce zatriumfuje.

Zbliżając się do klasztoru, zauważyłem ze zdziwieniem wielki tłum ludzi i samochodów, spodziewałem się bowiem, że o wiele mniej osób będzie się modlić przed grobem mniszki, która, choć uprzywilejowana doświadczeniem najważniejszego maryjnego objawienia XX wieku, spędziła z własnej woli prawie całe życie za klauzurą. Lecz było inaczej: tysiące ludzi rozpychało się łokciami u bram klasztoru, aby pomodlić się lub oddać ostatni hołd siostrze Łucji. Widziałem ludzi z wszystkich klas społecznych, od najuboższych do najzamożniejszych; w każdym wieku, od najmłodszych aż do najstarszych i w średnim wieku; z różnych stron Portugalii, a nawet z zagranicy: nikt nie ruszał się z miejsca.

Kiedy wreszcie, po ponad trzech godzinach oczekiwania, wszedłem do środka, mogłem spojrzeć, choć tylko przelotnie, na ciało siostry Łucji spoczywające na katafalku, a także na to, co było w niej najbardziej uderzające: jej pogodne oblicze, które nigdy nie zatrze się w mojej pamięci.

Z czasów, gdy uczęszczałem do klasztoru, pozostał mi po niej także różaniec, który sama wykonała i który towarzyszy mi od ponad 30 lat. Dzisiaj, gdy siostra Łucja odeszła już stąd do wieczności, przechowuję go jak relikwię.

José Narcis Soares

(Cyt. za: „Przymierze z Maryją”, nr 21)

Po przerwie wakacyjnej „rusza” w naszym kościele Parafialny Klub Seniora!

Na pierwsze spotkanie po wakacjach zapraszamy **20 września br. o godz. 11.30** do salki parafialnej. Gościem będzie dr Michał Preisler, który opowie o poznańskich tajemnicach.

Kolejne spotkania zaplanowano w następujących terminach (zawsze o godz. 11.30): **11.10.2017 (2. środa), 25.10.2017 (4. środa), 8.11.2017 (2. Środa), 22.11.2017 (4. środa), 13.12.2017 (2. środa).**

Podczas spotkań, jak zawsze, będzie możliwość wspólnej rozmowy, także z naszym proboszczem, dzielenia się problemami dnia codziennego, wypicia dobrej kawy czy herbaty; znajdzie się także słodkie „co nieco”. Nie zabraknie, oczywiście, ciekawych filmów!

ZAPRASZAMY!

Od 13 maja do 13 października 2017 r. w Fatimie trwają obchody setnej rocznicy objawień Matki Bożej. Uroczystej inauguracji Jubileuszu 100-lecia Objawień Fatimskich przewodniczył papież Franciszek.

Archidiecezjalne uroczystości setnej rocznicy objawień odbyły się 13 maja br. w Owińskach, pierwszej parafii naszej archidiecezji, do której – dzięki pomocy abpa Antoniego Baraniaka – trafiła figura Matki Bożej z Fatimy.

13 maja 1963 r. abp Baraniak osobiście wprowadził figurę do kościoła pw. św. Jana Chrzciciela w Owińskach. Od tego momentu Matka Boża sprawuje w Owińskach „swoje rządy pełne miłości i dobroci, ratuje dusze zagubione, podnosi i umacnia

słabych w wierze i zachęca do świętości” – jak zapisał ks. Walenty Szymański, ówczesny proboszcz parafii w Owińskach.

Setna rocznica objawień w Fatimie nie może umknąć naszej uwadze! 13 września br. zapraszam parafian na wyjazd do Owińsk, na spotkanie z Matką Bożą Fatimską.

ks. Trojan Marchwiak
Proboszcz Parafii pw. św. Wojciecha

Program wyjazdu

8.50 – spotkanie uczestników wyjazdu do Owińsk na przystanku autobusowym linii podmiejskiej nr 312 na rondzie Śródką. **Autobus nr 312 odjeżdża o godz. 9.10 ze stanowiska 3.** Czas przejazdu: ok. 27 minut. Zakup biletów **indywidualnie** w kasie. Koszt biletu: 4,60 (normalny) i 2,30 (ulgowy).

10.00 – oprowadzenie po świątyni (późnobarokowym kościele cysterskim, zbudowanym w latach 1720-28) przez o. Leszka Gólczyńskiego SSCC.

12.00 – Msza Święta o uzdrowienia chorych; modlitwy indywidualne do Matki Bożej Fatimskiej.

Powrót – autobus linii 312 odjeżdża z Owińsk do Poznania o godz. 14.10; kolejny o godz. 15.02.

Śluby

Edward Józef Łukaszewicz i Violetta Łuczak,
ul. Działowa

Kalendarium

- 8 IX Narodzenie Najświętszej Maryi Panny, święto
- 12 IX Najświętszego Imienia Maryi, wspomnienie
- 14 IX Podwyższenia Krzyża Świętego, święto
- 15 IX NMP Bolesnej, wspomnienie
- 18 IX św. Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski, święto
- 21 IX św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty, święto
- 29 IX św. św. archaniołów, Michała, Gabriela i Rafała, święto
- 30 IX św. Hieronima, kapłana i doktora Kościoła, wspomnienie

Chrzty

Gabriela Woźniak, ul. Nowowiejskiego
Łucja Gerech, ul. Szyperska
Antoni Błachowiak, ul. Młyńska
Maksymilian Krzyżaniak, pl. Wielkopolski
Karolina Elżbieta Poprawska, ul. Wolnica

Odeszli do wieczności

Marian Roman Żmuda (l. 86), ul. Nowowiejskiego
Marian Kazimierz Zieliński (l. 57), pl. Wielkopolski
Krzysztof Jan Iwanowski (l. 66), Al. Marcinkowskiego
Józefa Biegańska (l. 83), pl. Wielkopolski
Teodozja Kaczmarek (l. 89), ul. Solna

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie!

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze:

ks. Trojan Marchwiak, proboszcz; ks. Jerzy Stranz, rezydent;
ks. Mieczysław Mikołajczak.

Porządek Mszy św.:

- w niedziele i święta – 8.00, 9.30, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka)
- w święta będące dniami pracy – 8.30 i 18.30
- w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Spowiedź św.:

- 15 min przed każdą Mszą św. i w sobotę od godz. 18.00
- w I czwartek miesiąca od godz. 17.00
- w I piątek miesiąca w godz. od 16.00 do 19.30.

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

- w I czwartek miesiąca od 17.00 do 18.30, w pozostałe czwartki od 18.00 do 18.30; w soboty od 18.00 do 18.30.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Biuro parafialne (tel. 793 842 860; 61 851 90 12): w poniedziałki i piątki, godz. 16.30-17.30; we wtorki i czwartki, godz. 9.00-10.00 (z wyjątkiem I piątku miesiąca i świąt).

Parafialny Zespół Caritas: I poniedziałek miesiąca, godz. 19.00.

Członkowie Żywego Różańca: II sobota miesiąca, godz. 8.30.

Spotkania biblijne: II i IV środa miesiąca, godz. 19.00.

Spotkania AA: piątek, godz. 19.00.

Spotkania Al-Anon: środa, godz. 19.00.

Modlitwa o jedność chrześcijan: czwartek, godz. 20.00.

Parafialny Klub Seniora – „Spotkania z dobrym filmem”: godz. 11.30; terminy spotkań na cały 2016 r. podano na tablicy ogłoszeń.

Konto parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.

Strona internetowa parafii: www.swietywojciech.archpozn.pl.

E-mail parafii: swietywojciech@archpozn.pl.

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 300 egz.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań.

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Leszek Helak, Małgorzata Helak, Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Justyna Łopaczyk, ksiądz Trojan Marchwiak (proboszcz parafii i opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej), Michał Sójka.

Druk: Drukarnia GRAFIKA, ul. Leszka 22, 61-062 Poznań, tel. 61 876 89 08.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.

Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczane na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Pozwalamy sobie przypomnieć, że wysyłając określoną sumę na parafialne konto bankowe, można uzyskać podstawę do odliczenia od podatku za bieżący rok podatkowy. W tytule wpłaty lub przelewu niezbędny jest dopisek: „darowizna na cele kultu religijnego” lub „darowizna na cele statutowe Kościoła katolickiego” albo „darowizna na Kościół”. Konto bankowe parafii: 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.